

L'ALT EMPORDÀ

Text > JOAN FERRERÓS

Carsharing | L'ús compartit de cotxes que proposa la cooperativa Som Mobilitat, assentada a Girona però amb l'anhel de créixer província enllà, ja és present també a Olot i Figueres. Amb l'objectiu de buidar de cotxes carrers i carreteres i de diòxid de carboni l'atmosfera, de moment disposen de tres vehicles elèctrics amb uns 300 quilòmetres d'autonomia, un dels quals l'usa en exclusiva el Consell Comarcal del Gironès, i els altres dos els administren ells mateixos. Els cotxes, que estan a disposició les vint-i-quatre hores dels set dies de la setmana i que tenen al pàrquing de Mifas del carrer de la Creu, costen uns cinc euros l'hora. Som Mobilitat va néixer a Mataró (vila on disposa de nou vehicles), i la seva vocació és créixer en el conjunt de Catalunya, on té dos-cents punts administratius i uns dos mil cinc-cents socis. A Girona, de moment, té un centenar d'adscrits, els quals, per iniciar-se en l'ús dels vehicles, han hagut de pagar deu euros i descarregar-se l'aplicació corresponent. Abans de Som Mobilitat, a Girona ja existia Fes Edit, lligat a la Universitat de Girona i amb vehicles de gasoil i gasolina per comunicar el centre amb els dos nuclis universitaris. Del mateix ram, l'empresa Silence ofereix «mobilitat compartida» amb motos elèctriques de lloguer. I no hem d'oblidar l'entranyable i pràctica Girocleta, amb dues-centes setanta bicis, tres mil dos-cents cinquanta usuaris, vint-i-tres parades i servei permanent. Més enllà de simplificar el trànsit i d'afavorir la netedat ambiental, aquestes iniciatives faciliten un estalvi de diners i de temps: pàrquings, avaries, manteniment...

>> Imatge promocional de la cooperativa Som Mobilitat. (Foto: SOM MOBILITAT)

Animalets | Els qui reivindiquen la cria d'animals de races autòctones en lloc de les de laboratori s'exclamen que queden pocs ramaders que segueixin nodrint el pollastre i el capó del Prat, el gall del Penedès, l'oca empordanesa, el colom de vol català, la perdiu roja i les gallines empordanesa, flor d'ametller, pairal catalana i de Menorca. Són races més resistents, que adverteixen dels perills que les aus híbrides són incapaces de detectar, i, algunes, són més saboroses i salutíferes. D'altra banda, tenim a l'Empordà una oca «invasora»: l'oca d'Egipte (*Alopochen aegyptiacus*), exòtica aquí, però al Palau del Vent ja n'hi viuen mitja dotzena de parelles, els ancestres de les quals havien arribat de la vall del Nil i a través de França. I una tercera història d'animals, ara de porcs: Alguns veïns protesten que en una granja de truges de Cabanelles, com que els surt més barat fer llum amb un generador de gasoil (que fa soroll, contamina...), no consumeixen la que els «facilita» Agri-Energia, SA. I la darrera: Els Joves Agricultors i Ramaders s'han queixat de la reintroducció del voltor negre a l'Empordà, un carronyaire de gran envergadura que, diuen, representa un greu perill per a la ramaderia convencional.

EL BAIX EMPORDÀ

Text > PURI ABARCA

Què en farem, dels senglars? | En els últims mesos, s'han produït nombroses topades de vehicles amb senglars a les carreteres del Baix Empordà i de les comarques gironines en general. Per sort, la majoria de topades acaben amb el cotxe abonyegat com a resultat, però els ocupants en surten il·lesos. La població de senglars ja fa més de vint anys que creix (amb petites inflexions a la baixa puntuals) i que s'escampa arreu de les zones rurals i també d'algunes d'urbanes. I hi té tot el dret: els senglars són animals salvatges que no entenen de límits i restriccions. Els pagesos es queixen que perden part de collites pel pas d'aquests animals (sovint es veuen destrosses enmig d'un camp de blat de moro, cla-

rament provocades per senglars que volen alimentar-se). I tot això suposa un problema greu de convivència entre fauna i humans. S'han fet programes de seguiment i control de les poblacions de senglars, s'han autoritzat més batudes de caçadors de les habituals i s'han posat en pràctica sistemes per intentar que els animals no s'acostin a les carreteres. Tot plegat no ha donat, pel que es veu, grans resultats. Organitzar més batudes? Potser sí, però els caçadors ja no donen a l'abast i, a més, solen estar mal vistos pel que l'activitat té de violenta i agressiva. No sembla que aquesta sigui la solució definitiva. Potser seria el moment de combinar la cacera amb altres mètodes, com ara algun tipus de medicació contraceptiva per a una part de les femelles. Els experts tenen la paraula, però alguna cosa s'hauria de fer.

Regencós i la CNN | La fama que va donar a Regencós la periodista Julia Buckley, de la prestigiosa cadena de televisió nord-americana CNN, ha estat una arma de doble tall. Per una banda, el fet que Regencós fos inclòs en una llista de les quinze poblacions més boniques d'Europa ha donat visibilitat a un nucli medieval que, segurament eclipsat per Begur i Pals (les poblacions més prope-

>> Una vista de Regencós.

(Foto: AJUNTAMENT DE REGENCÓS)

res i de més anomenada), no ha tingut fins ara el reconeixement merescut. Ni tan sols pels mateixos habitants del poble, la majoria dels quals es mostraven sorpresos de la tria de la periodista, tot i que no amagaven el lògic orgull d'haver destacat. Per altra banda, un dels atractius del poble (a banda del seu patrimoni), la tranquil·litat, ha patit un revés, donat que, des que es va fer pública la llista de la CNN, el poble s'ha vist envaït per nombrosos visitants que, de bona fe, és clar, volen descobrir el que fins ara no sabien que existia. És el mateix que pateixen molts altres petits pobles